

■ Søren Zacho Ruby er alene i forestillingen "Helt Udenfor" og står også selv for manuskript og instruktion. PR-foto

Varm latter

■ Forestillingen ”Helt Udenfor” handler om fordomme og tidens kulde, men rystede publikum sammen i genkendelsen

TEATER
Det Kommende Teater:
”Helt Udenfor”
★★★★☆

Ingen kunne føle sig udenfor, da skuespilleren Søren Zacho Ruby opførte sit enmands-stand-up-tragedy-show i kulturforeningen LaSK. Måske lige med undtagelse af LaSK’s kasserer, Klaus Eggert, som desværre var sneet inde, hvorfor der heller ikke blev solgt billetter: Gratis billetter til alle.

Men heller ikke den gestus var helt ved siden af, så der var nok at lüne sig ved i den næsten ordløse forestilling, hvor kun samtalens standard-gloser, ja, nej, næh, nå, uha eller hva’, blev benyttet.

”Helt Udenfor” handler om alle dem, der har svært ved at komme ind i varmen: Arbejdsløse Peter - den fucking nasserøv, hjerneskadede Thomas - den hjernelamme idiot, flygtningen Milos - den forpulede (og kriminelle) perker, autisten Morten - den spasser, førtidspensionisten Lars - den liderlige trækker-

Redaktører:
Lene Kryger, 65 45 51 65,
lkryger@fyens.dk

Marie Jung, 65 45 51 61
mju@fyens.dk

Journalister i Odense:
Kenneth Skipper 65 45 51 67,
keshk@fyens.dk

Simon Staun, 65 45 51 60,
sim@fyens.dk

Morten Vilsbæk, 65 45 51 68,
mvi@fyens.dk

Journalister i Svendborg:
Iben Friis Jensen, 63 45 21 11
ibfj@faa.dk

Marianne Kjær, 63 45 21 51
makj@faa.dk

Kulturkalenderen:
Telefontid: man-fre: 9-17,
65 45 23 26,
kulturlisten@fyens.dk

Redigeret af: Silja Smith

Suede indleder ny æra

■ Efter 11 års pladepause er det britiske band igen albumaktuel. Gruppen er ikke flygtet fra den storladne britpop, den blev internationalt berømt på. I stedet har medlemmerne brugt den opsparede entusiasme på at skabe et vitalt og vedkommende comeback

Brett Anderson har ikke ændret udseende, siden Suede senest udgav et album i 2002. Forsangeren er stadig slank, ulasteligt klædt i sort og forsynet med et brændende intenst blik i de lyseblå øjne. Han balancerer på kanten af britisk dekadence, mens han beredvilligt indleder samtalen med at konkludere, at gruppens nyeste album ”Bloodsports” ikke indeholder nogen musikalske revolutioner.

- Suede har ikke ændret sig radikalt siden 2002. Musikalsk er der ikke noget på albummet, vi ikke har gjort før. Men attituden er til gengæld forandret mærkbart. Vi mærkede alle en sult denne gang, som vi ikke fornemmede sidst, vi var i studiet. Den entusiasme gør ”Bloodsports” meget frisk og dynamisk i sin lyd, siger Brett Anderson.

Tredje debutalbum
Han mener, at ”Bloodsports” på mange måder minder om en debutplade. I så fald den tredje af slagsen, da ”Suede” fra 1993 er den reelle debut, mens Brett Anderson anser ”A New Morning” fra 2002 som begyndelsen på gruppens anden æra. Der dog sluttede brat i 2003.

- Nu har vi kastet os ud i endnu en æra uden at have nogen visioner om at ændre os radikalt og pludselig springe ud som punkband. Det eneste, vi virkelig har tilstræbt at forandre, var tilgangen til arbejdet. Modsati 2002 skulle arbejdet slet og ret gøres ordentligt, siger Brett Anderson og retter diskret på sit silkehalstørklæde.

De 11 år siden ”A New Morning” har ikke modnet medlemmerne, hvis man spørger forsangeren.

- Forhåbentlig ikke. Jeg

kan ikke forestille mig noget værre end et ”modent” band. Tanken er forfærdelig. Modenhed har ingen berettigelse i britpop- eller rockmusik, der hellere skal være intelligent, sofistikeret og til en vis grad primal. Modenhed indikerer, at man spiller de sikre kort, hvilket vi på ingen måde ønsker. Derfor har vi spillet flere koncerter på små klubber for at få samme fornemmelse i kroppen, som da vi var unge. Dengang bankede vores hjerter på en anden måde, og det har vi tilstræbt at søge tilbage til, fortæller Brett Anderson.

Han understreger, at den anti-modne filosofi alene er møntet på Suedes musik og ikke gælder hans eget liv.

- Privat lever jeg et helt andet liv, end jeg gjorde for 10-15 år siden. I den sammenhæng kan man med rette tale om modenhed, understreger Brett Anderson tørt.

Ikke en koncertsouvenir
Et af delmålene med ”Bloodsports” har været at omskrive bandets historie.

- Det har været ekstremt vigtigt for os at begå et ny udspil af så høj kvalitet, at vi fik udvisket det dårlige indtryk af forrige album. Derfor havde vi skrevet hele 50 numre, hvor vi så har plukket 10 ud. Halvvejs i processen med ”Bloodsports” fornemmede vi, at der var noget særligt i gøre. Sange som ”Barriers” og ”For the Strangers” blev centrale vendepunkter, der indikerede, at selv om vi har holdt fast i kernen af Suede, tilbyder vi også noget nyt, mere energisk og vedkommende til vores musikalske arv uden at vi lod som en selvparodi. ”Bloodsports” er ikke blot en koncertsouvenir, det er et for-

publikum uden for England, der for alvor forstod vores musik og tog den til sig. De kunne kapere balancen mellem seksualitet, vold og depression. Måske fordi I er lige så tungsindige sexgalninge, som medlemmerne i Suede er, filosoferer Brett Anderson og lader antydningen af et smil snige sig hen over kinden.

■ Brett Anderson og Suede banede i midthalvfemserne vejen for hele britpop-bølgen med bands som Pulp, Blur og Oasis. I dag vil han gerne bane vejen for et revitaliseret og topmotiveret Suede.

Engelsk britpop-gruppe
dannet i 1989 af Brett Anderson og Mat Osman.

I 1992 blev bandet udråbt til det ”Bedste Nye Navn” i Storbritannien af musikbladet Melody Maker

I 1993 udkom debutalbummet ”Suede” med hitsangen ”Animal Nitrate”. Siden har de udsendt seks plader med ”Bloodsports” som det seneste

Medlemmer i dag: Brett Anderson, Mat Osman, Simon Gilbert, Richard Oakes og Neil Codling.

www.suede.co.uk

Suede

Suede

ANMELDELSE
Rock
Suede: ”Bloodsports”
★★★★☆

Der er noget fascinerende over at lytte til gendannede Suedes nye udspil. Lyden, kompositionerne, Brett Andersons vokal, Richard Oakes’ karakteristiske guitarspil og fuzzede leadtone. Det er der alt sammen. 17 år er gået, siden karrieren toppede kommercielt, og 10 år er der gået siden bruddet. Nu er de her altså igen. Hvis de da nogensinde var væk. Det hø-

Lever på gamle dyder

res ingen steder på ”Bloodsports”, at Suede har ligget i dvale siden 2003.

Allerede efter første genemspilning sidder man med følelsen af at have hørt det hele før. På den gode måde altså. Dels fordi der er en del forrygende numre. Dels fordi ”Bloodsports” trækker på de samme virkemidler, som gjorde Suede til et af 1990’ernes største bands. Bandet rejser sig så at sige ved det træ, hvor de valgte at falde, og der har tilsyneladende ikke været noget presserende behov for at forny- eller ligefrem at

genopfinde sig selv. Tværtimod.

Suede lyder med andre ord, som de gjorde, og det er et glædeligt genhør. Anderson, Oakes og Codling, der står bag størstedelen af de nye numre, har virkelig lagt sig i selen, og selv om skabelonerne er brugt før, er resultatet bedre end noget andet,

vi har hørt fra Suede siden ”Coming Up”. Både ”Snowblind” og ”It Starts And Ends With you” er fuldtræffere med eksplosive dynamik og omkvæd, der simpelthen ikke kan blive mere Suede. Generelt er pladens første halvdel klart mest interessant, og kurven knækker en smule efter den udmærkede ballade ”All The Strangers”.

”Hit Me” holdes i live af et godt omkvæd, men tynges af svage vers. De sidste fire af pladens i alt 10 numre går helt ned i tempo giver pladen en unødvendig langtrukken slutning. Det er såmænd ikke dårlige numre, men det hav-

de ikke været nogen skade til, om numrene havde været blandet mere hensigtsmæssigt.

Det er svært ikke at drage direkte paralleller til ”Coming Up” fra 1996. For selv om ”Bloodsport” ikke når helt op på samme niveau, besidder det i den samme dragende energi og melankoli.

Det er godt nok en temmelig hypotetisk pointe, men havde ”Bloodsport” ramt verden for 15 år siden, havde albummet formodentlig opnået status af mesterværk. (WB Records)
Rune Moesgaard

